Lieta Nr.129079716/1-0124-17/21

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2017.gada 5.aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese L.Podoļska rakstveida procesā izskatot /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk - iesniedzēja) sūdzību par Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk - iestāde) 2016.gada 30.jūnija lēmumu Nr.1634,

konstatēja

2016.gada 10.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Latgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors K.Ludiks sastādīja iesniedzējai administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.PC239691 par to, ka 2016.gada 10.maijā plkst.11.29 Rīgā Centrāltirgus teritorijā Centrāltirgus ielā 4 pie "Gaļas paviljona" veica tirdzniecību neatļautā vietā, tirdzniecības vietā Nr.VM-/numurs/, piedāvāja iegādāties 5 augus puķu podos. Ir pārkāpti 2010.gada 12.maija MK noteikumi Nr.440, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 155.^{4}panta pirmā daļā (lietas 11.lapa).

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Latgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas galvenā inspektora Ē.Šveides 2016.gada 11.maija lēmumu lietā Nr.800/186-T iesniedzējai piemērota izņemto 5 augu puķu podu konfiskācija un iznīcināšana (lietas 10.lapa).

Minēto lēmumu iesniedzēja pārsūdzēja un ar iestādes 2016.gada 30.jūnija lēmumu Nr.1634 atstāts negrozīts 2016.gada 11.maija lēmums Nr.800/186-T (lietas 20.-22.lapa).

2016.gada 1.augustā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta iesniedzējas sūdzība par iestādes 2016.gada 30.jūnija lēmumu Nr.1634.

Sūdzībā iesniedzēja norāda, ka uzskata lēmumu par nepamatotu un pārsūdzamu šādu apsvērumu dēļ.

Latvijas PKA 9.panta pirmajā daļā ir noteikts ,ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Ministru kabineta 2010.gada 12.maija noteikumu Nr.440 "Noteikumi par tirdzniecības viediem, kas saskaņojami ar pašvaldību, un tirdzniecības organizēšanas kārtību" 33.punkts nosaka, ka tirdzniecība tirgos ir atļauta tikai tirgus plānā norādītajās tirdzniecības vietās. Minētās tirdzniecības vietas ir numurētas. Tirdzniecība ārpus tirgus plānā norādītajām tirdzniecības vietām ir tirdzniecība neatļautās vietās.

Iesniedzēja bija tikko ieradusies tirdzniecības vietā, atļaujas jeb biļetes, kas dod iespēju veikt tirdzniecību, kasieris vēl nebija atnesis, tā būtu iegādāta, ierodoties kasierim. Tirdzniecības vieta Nr.VN-/numurs/, kurā tika uzsākta tirdzniecība ir tirgus teritorijā, tā nav tirdzniecības vieta ārpus tirdzniecības plāna, tātad nav tirdzniecība neatļautā vietā, nav arī konkrētas norādes, kas liegtu šajā vietā tirgot istabas puķu stādus vai dēstus.

Latvijas APK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai) izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Ministru kabineta 2010.gada 12.maija noteikumu Nr.440 "Noteikumi par tirdzniecības veidiem, kas saskaņojami ar pašvaldību un tirdzniecības organizēšanas kārtību" 34.punkts paredz, ka tirdzniecības vietas pašvaldības ēkā ierāda šādā secībā: tirdzniecības dalībniekiem, kuri pārdod šo noteikumu 7.punktā minētās preces un kuru tirdzniecība atklātajā tirgus teritorijā ir aizliegta saskaņā ar normatīvajos aktos noteiktajām prasībām. Šo noteikumu 7.punkts nosaka, ka fiziskā persona, kurai atbilstoši nodokļu jomu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem nav jāreģistrē saimnieciskā darbība, ir tiesīga pārdot šīs preces (..); 7.1.2.grieztos ziedus, zarus, no tiem gatavotus izstrādājumus, Ziemassvētkiem paredzētus nocirstus vai podos augošus dažādu sugu skuju kokus, puķu un dārzeņu stādus, sīpolus, gumus, ziemcietes un sēklas.

Iesniedzēja uzskata, ka Latvijas APK 155.^{4}panta pirmā daļa ir vispārīga norma, pārkāpums ir iespējams tikai tad, ja tiek konstatēts, tieši kādas speciālas normas ir pārkāptas.

Uz to nepārprotami norāda Latvijas APK 155.^{4}panta vispārīgais regulējums, kura pārkāpuma konstatēšana ir nepieciešama tikai tad, ja tiek konstatēts citu tirdzniecību regulējošo normu pārkāpums, konkrētajā gadījumā Rīgas pašvaldības akciju sabiedrības "Rīgas Centrāltirgus" Centrāltirgus noteikumu par tirgus iekšējo kārtību, pārkāpums.

Iesniedzēja norāda, ka tirgoja tikai un vienīgi istabas puķu stādus vietā, kur nebija liegums šāda veida tirdzniecībai.

Latvijas APK 239.panta 1.punkts nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība ir jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Ņemot vērā minēto, iesniedzēja uzskata, ka iestādes lēmums nav pamatots un atceļams, savukārt lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeidzama, sastāva trūkuma dēļ.

Lūdz tiesu atcelt iestādes lēmumu, izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā sastāva trūkuma dēļ, atgriezt izņemtos stādus (lietas 6.lapa).

Ar 2016.gada 3.augusta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas lēmumu pieņemta iesniedzējas sūdzība. Līdz tiesas noteiktajam termiņam - 2016.gada 4.oktobrim no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei, nav saņemti lūgumi.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas APK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Iepazīstoties ar iesniedzējas sūdzību, tiesnese atzīst, ka lietā strīds ir par to, vai iesniedzēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 155.^{4}panta pirmo daļu.

Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, iestādes 2016.gada 30.jūnija lēmuma Nr.1634 pamatojumu, tiesnese atzīst, ka iestāde savā lēmumā ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesnese iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.[13]panta trešo daļu pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto, papildus norādot savus apsvērumus.

"AS "Rīgas Centrāltirgus" noteikumi par Centrāltirgus iekšējo kārtību" nosaka nomas maksas un tirdzniecības vietu piešķiršanas kārtību, kas ir jāievēro visiem tirdzniecības veicējiem.

Atbilstoši Ministru kabineta 2010.gada 12.maija noteikumu Nr.440 "Noteikumi par tirdzniecības veidiem, kas saskaņojami ar pašvaldību un tirdzniecības organizēšanas kārtību" 2.5. un 2.9.punktam tirdzniecības dalībnieks ir šo noteikumu izpratnē juridiskā vai fiziskā persona, kura reģistrējusi saimniecisko darbību un pārdod preces, un fiziskā persona, kura pārdod šo noteikumu 7.punktā minētās preces. Tirdzniecības vieta ir tirdzniecības teritorijas, ēkas vai telpas lietderīgās platības daļa vai pārvietojamais mazumtirdzniecības punkts, kur ar tirdzniecību nodarbojas un preces uzglabā viens tirdzniecības dalībnieks.

Saskaņā ar šo noteikumu 7.1.2.punktu fiziskā persona, kurai atbilstoši nodokļu jomu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem nav jāreģistrē saimnieciskā darbība, ir tiesīga pārdot šādas preces: grieztos ziedus, zarus, no tiem gatavotus izstrādājumus, Ziemassvētkiem paredzētus nocirstus vai podos augošus dažādu sugu skuju kokus, puķu un dārzeņu stādus, dēstus, sīpolus, gumus, ziemcietes un sēklas.

Savukārt šo noteikumu 33.punkts nosaka, ka tirdzniecība tirgos ir atļauta tikai tirgus plānā norādītajās tirdzniecības vietās. Minētās tirdzniecības vietas ir numurētas. Tirdzniecība ārpus tirgus plānā norādītajām tirdzniecības vietām ir tirdzniecība neatļautās vietās.

Turklāt šo noteikumu 34.punkts nosaka, ka tirdzniecības vietas tirdzniecības ēkā ierāda šādā secībā: 34.1. tirdzniecības dalībniekiem, kuri pārdod šo noteikumu 7.punktā minētās preces un kuru tirdzniecība atklātajā tirgus teritorijā ir aizliegta saskaņā ar normatīvajos aktos noteiktajām prasībām; 34.2. tirdzniecības dalībniekiem, kuri pārdod pašu ražotās preces; 34.3. tirdzniecības dalībniekiem, kuri pārdod iepirktās preces; 34.4. fiziskām personām, kuras pārdod lietotas personiskās mantas. Un saskaņā ar noteikumu 35.punktu tirdzniecības dalībnieks pirms preču pārdošanas uzsākšanas attiecīgajā tirdzniecības vietā iesniedz tirgus pārvaldītājam šādu informāciju un dokumentus: 35.1. fiziskās personas vārds, uzvārds, personas kods (ja fiziskā persona nav reģistrējusi saimniecisko darbību) vai nodokļu maksātāja reģistrācijas kods (ja fiziskā persona ir reģistrējusi saimniecisko darbību) un deklarētās dzīvesvietas adrese vai papildu adrese, vai juridiskās personas nosaukums (firma), nodokļu maksātāja reģistrācijas kods un juridiskā adrese; 35.2. realizējamo preču grupas.

Saskaņā ar Latvijas APK 155.[4]panta pirmo daļu (redakcijā 23.03.2016.-31.05.2016.) par tirdzniecību neatļautās vietās - konfiscē tirdzniecībai neatļautajās vietās esošās preces.

Neskatoties uz to, ka iesniedzēja atradās vietā, kas ir uzskatāma par tirdzniecībai paredzētu un tirgoja preces, kas ir atļauts, nereģistrējot saimniecisko darbību, viņai bija jāievēro arī citas AS "Rīgas Centrāltirgus" tirdzniecībai noteiktās prasības, proti, jāveic saskaņošana ar Rīgas Centrāltirgus administrāciju par preču pārdošanu tirgū, lai iesniedzējas darbības būtu uzskatāmas par tirdzniecību atļautā vietā.

Līdz ar to tiesnesei nerodas šaubas par to, ka iestāde ir pareizi un pilnā apjomā izvērtējusi visus lietas materiālus un pieņēmusi atbilstošu lēmumu.

Tāpat tiesnese konstatē, ka konstatētais administratīvais pārkāpums ir kvalificēts pareizi, neskatoties uz to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā nav norādīts kāds tieši MK noteikumu Nr.440 punkts ir pārkāpts. No administratīvā pārkāpuma protokola ir skaidri saprotama izdarītā pārkāpuma būtība.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmajai daļai pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar šā panta trešās daļas 5.punktu, ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāmi šādi apstākļi: fakts, ka persona zina vai tai vajadzēja zināt savus profesionālos un amata pienākumus. Šā panta ceturtā daļa noteic, ka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Saskaņā ar šā panta piekto daļu administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem. Atbilstoši šā panta vienpadsmitajai daļai, ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros. Šā panta piecpadsmitā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus fiksē administratīvā pārkāpuma protokolā. Savukārt saskaņā ar Latvijas APK 243.panta sešpadsmito daļu šajā kodeksā un citos likumos noteiktajos gadījumos administratīvā pārkāpuma lietā institūcija (amatpersona), kura nesastāda administratīvā pārkāpuma protokolu, iegūtās ziņas par faktiem fiksē atzinumos, apskates protokolos un citos dokumentos, kas iegūti administratīvā pārkāpuma lietvedības gaitā.

Saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā.

Ņemot vērā norādītās likuma normas, tiesnese atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokolā un citos lietā esošajos dokumentos ir fiksētas Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, un nepiekrīt iesniedzējas sūdzībā norādītajiem argumentiem par inkriminētā administratīvā pārkāpuma neesamību. Tiesnese atzīst, ka iestāde pamatoti izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus pamatojoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem, to kopumā, pēc likums un tiesiskās apziņas.

Līdz ar to tiesnese tāpat kā iestāde atzīst, ka 2016.gada 10.maijā plkst.11.25 iesniedzēja Rīgā, Centrāltirgus teritorijā veica tirdzniecību neatļautā vietā, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 155.[4]panta pirmajā daļā. Turklāt iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi iesniedzējai uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam, ko tiesnese atzīst par atbilstošu administratīvā soda mērķim.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12]panta otrajai daļai rajona (pilsētas) tiesnese izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Šādos apstākļos tiesnese atzīst, ka iesniedzējas sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti, līdz ar to sūdzība ir noraidāma, savukārt iestādes lēmums ir likumīgs, tāpēc atstājams spēkā.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 243.pantu, 243.[1]pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu, tiesnese

nosprieda

noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/ sūdzību par Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 30.jūnija lēmumu Nr.1634.

Atstāt negrozītu Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 30.jūnija lēmumu Nr.1634.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Podoļska